

виникає ряд запитань, яким чином окремі політичні партії стали опозиціями, і на що здатна політична опозиція, а також, які механізми впливу на прийняття рішень владою більшістю використовує українська опозиція, не маючи закону про опозицію чи іншого окремого документа, який би регулював питання пов'язані з цією проблемою [1].

Ефективність діяльності політичної опозиції, належне виконання нею суспільних функцій, залежить від багатьох факторів. Серед них: законодавче визначення статусу опозиції, гарантії її прав; урахування позиції меншості при прийнятті рішень у парламенті; підтримка вимог опозиції громадянами: згуртованість сил опозиції, наявність авторитетних лідерів, конструктивної ідеології тощо.

Необхідно підкреслити, що природа відносин між владою та опозицією нерозривно пов'язана зі рівнем політичної культури української еліти. Отже, можна припускати, що реальні зміни та переведення взаємодій усередині політичної системи на демократичні та прозорі засади залежать від розвитку інститутів громадянського суспільства в Україні та циркуляції політичного істеблішменту.

Специфіка української опозиції полягає в тому, що за роки незалежності України вона стала невід'ємною складовою політичної системи. Практично всі провідні політичні сили за цей час встигли побувати як при владі, так і опозиції [2]. Діяльність сучасної парламентської опозиції мала б здійснюватися на підставі політичних домовленостей із парламентською більшістю.

Сьогодні очевидним є той факт, що у суспільному житті будь-якої демократичної країни стосунки між політичними опонентами будуються по лінії влада опозиція. Політична опозиція є неодмінним компонентом, індикатором демократичного суспільства й правової держави.

Конструктивна опозиція має бути альтернативною, а неантагоністичною політиці, стратегія і тактиці панівної владної еліти. Автор підтримує думку дослідників, які вважають, що до цього часу такої опозиції в Україні не існує. Опозиція не сприймається суспільством як реальна альтернатива влада, ефективність її діяльності залишається низькою.

Сьогодні потреби політичного процесу України передбачають удосконалення правової бази функціонування політичних партій та необхідність нормативного визначення політичної опозиції в межах державного законодавства.

Список використаних джерел

1. Гнаповський О. Проблеми діяльності політичної опозиції в Україні: шляхи оптимізації. URL:<http://maub.oa.edu.ua/2012/problem-diynnosti-politychnoloji-oporyt-siji-v-ukrajni-shlyahy-optymizatsiji-2/>

2. Рудич Ф.М. Політичний режим в Україні: спроба політологічного аналізу/ Політичний менеджмент. № 2 (47). 2011. С. 13-43.

Науковий керівник: Морарь М.В., д.політ.н., професор кафедри СГН.

ПРОБЛЕМА МОТИВАЦІЇ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ ДО НАВЧАЛЬНОЇ РОБОТИ У ЗАКЛАДІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Маджар Р. Ю., *taranenkoggg@ukr.net*

Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного

Мотивація є однією з фундаментальних психолого-педагогічних проблем. У загальному розуміння мотив є для людини визначальним, стимулюючим чинником, що спонукає її до певного виду діяльності [1].

Проблема мотивації навчання здобувачів вищої освіти набуває сьогодні особливої актуальності. Так, зокрема, вчені виділяють наступні види мотивів навчальної роботи:

мотиви самореалізації – прагнення до пізнання, набуття нових знань і навичок, інтерес до певної галузі знань, пізнання самого себе, можливість творчого самовираження; мотиви досягнення – прагнення успіху, досягнення мети, бажання знаходити і вирішувати проблеми, отримання задоволення від навчання; мотиви приналежності – спілкування з видатними вченими і педагогами, робота в наукових колективах; мотиви статусу – отримання професійної освіти, бажання посісти гідне місце у суспільстві, бажання знайти високооплачувану роботу, стати професіоналом [2, с. 85].

Серед вказаних мотивів початкової діяльності одним із ключових є мотив досягнення – прагнення до успіху, досягнення мети. Він визначається як бажання відповідати найвищим критеріям і процвітати в умовах конкуренції, як прагнення досягати поставлених цілей найбільш ефективно.

На розвиток мотивів здобувачів вищої освіти впливає атмосфера навчального закладу, особистість викладача, форми і методи навчальної роботи. Проте, досить важливими є також матеріальні мотиви – можливість отримати додаткову винагороду за навчальну діяльність (оцінку, матеріальне заохочення у вигляді стипендії, грант, зниження вартості навчання тощо). Ці мотиви, як правило, не існують окремо від інших аспектів, зокрема, інтересу до змісту діяльності та прагнення досягти успіху. Матеріальні мотиви є цементуючими, підсилюючими факторами.

Проведене у соціальній мережі опитування серед здобувачів вищої освіти засвідчило, що майже для 2/3 основним мотивом до навчальної діяльності є матеріальна складова, а вже потім відповідно мотиви самореалізації та мотиви статусу, мотиви досягнення та мотиви приналежності.

Зазначене дає нам підстави стверджувати, що матеріальне стимулювання може сприяти посиленню мотивації до навчальної діяльності тільки в тому випадку, якщо у студентів є інтерес до даного виду діяльності, прагнення отримати новий досвід, а також самореалізуватися.

Щодо рекомендацій із вдосконалення навчальної роботи зі здобувачами вищої освіти науковцями пропонується розгляд можливості одноразових матеріальних виплат для студентів контрактної форми навчання, а також призначення стипендій за навчальну, науково-дослідну, організаційну роботу.

Список використаних джерел:

1. Асмолов А. Г. Психология личности : принципы общепсихологического анализа. М. Изд-во МГУ. 2005. 367 с.
2. Матерова А. В. Мотивационный аспект совершенствования научно-исследовательской деятельности студентов технических специальностей. Вектор науки ТГУ. 2010. № 2 (2). С. 84–87.

Науковий керівник: Тараненко Г.Г., к.пед.н., доцент кафедри СГН

М.Ф.СИДОРЕНКО – ОРГАНІЗАТОР САДІВНИЦТВА НА ПІВДНІ УКРАЇНИ

Нестерчук А.М., *nastyanesterchuk5@gmail.com*

Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного

Ім'я Михайла Федоровича Сидоренка – видатного українського вченого, засновника інституту зрошуваного садівництва Аграрної академії наук, заслуженого діяча науки, заслуженого агронома України, Героя Соціалістичної Праці – одне з почесних і шанованих на Мелітопольщині.